

Arrest

**nr. 66 818 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 18 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 mei 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 mei 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat N. VAN LOOY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, dient op 1 juli 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 12 september 2009 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 27 november 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 12 februari 2010 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 27 november 2010 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 14 januari 2011 legt verzoeker samen met zijn Belgische partner, mevrouw A. B., een verklaring van wettelijke samenwoning af.

Op dezelfde dag dient verzoeker een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie. Verzoeker wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 13 april 2011, bewijzen over te leggen van een duurzame en stabiele relatie.

Op 4 februari 2011 bieden verzoeker en zijn partner zich aan bij de gemeente met het oog op een huwelijk.

Op 22 maart 2011 legt verzoeker documenten neer.

Op 13 mei 2011 stelt de lokale politie een verslag van samenwoning op.

Op 13 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 14.01.2011 door E.M., geboren te (...) op 05.02.1984 en van Tunesische nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat hij en de partner elkaar minstens één jaar kennen en elkaar in die periode minstens 3 keer hebben ontmoet voor een minimum van totaal 45 dagen OF dat zij één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, OF dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het K.B. 07.05.2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het K.B. 05.07.2010).

De volgende voorgelegde documenten vormen geen afdoend bewijs voor de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie:

De aangebrachte foto's kunnen niet worden aanvaard als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie daar er geen data op vermeld staan. Er kan niet uit opgemaakt worden sinds wanneer betrokkene en de partner elkaar kennen.

De verklaringen van de partner en van derden die werden aangevoerd hebben een gesolliciteerd karakter, kunnen niet getoetst worden aan de realiteit en volstaan bijgevolg niet als bewijs van een duurzame en stabiele relatie.

De aangebrachte factuur en opening gezamenlijke bankrekening dateren van februari 2011.

Bovendien bewijzen de inschrijvingen en uitnodigingen van betrokkene wel dat hij hier in 2009 verbleef, maar geven geen informatie omtrent de relatie.

Bijgevolg is er niet voldaan aan de bovenvermelde criteria.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1 Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste middel

Schending van artikel 40bis, §2 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, aangezien hij niet op afdoende wijze zou hebben aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980.

Terwijl artikel 40bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: (...).

Door verzoeker werden verscheidene documenten bijgebracht betreffende zijn verblijf in België. Er werden diverse foto's bijgebracht waarop verzoeker en zijn partner samen te zien waren op verscheidene feestjes. Het feit dat een gezamenlijke bankrekening werd geopend en facturen op naam van beide partners worden opgestuurd, vormt overduidelijk een bewijs van het bestaan van een duurzame en stabiele relatie. Ook de inzet van verzoeker in het kader van zijn inburgering, is een duidelijke aanduiding voor het bestaan van een stabiele relatie.

De verklaringen die door verzoeker werden bijgebracht, zijn bovendien meer dan duidelijk. Het kan verzoeker niet verweten worden dat deze verklaringen een gesolliciteerd karakter hebben. Uiteraard dient verzoeker aan kennissen en mensen uit zijn omgeving te vragen om hun bevindingen op papier te zetten en een en ander te bevestigen.... Het zou nogal vreemd zijn moesten deze personen "automatisch" beslissen om dergelijke zaken te gaan neerschrijven, zomaar....

Het is net omdat verzoeker gevraagd wordt zijn duurzame en stabiele relatie met mevrouw B. te bewijzen dat dergelijke zaken hun schriftelijke neerslag dienen te verkrijgen in verklaringen van personen die van de relationele situatie van verzoeker en mevrouw B. op de hoogte zijn.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.1.2 In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij dat het aan de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een partner, burger van de Unie, wenst te beroepen toekomt om met alle middelen van recht het duurzame en stabiel karakter van de relatie aan te tonen. De verwerende partij laat dienaangaande tevens gelden dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid bij de beoordeling van de vraag of voldaan is aan de vereiste van het stabiele en duurzame karakter van de relatie met een Belgische onderdaan, en zo ook of de aangebrachte stukken kunnen volstaan, over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt.

De verwerende partij merkt voorts op dat bij gebrek aan een wettelijke bewijsregeling, het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden tot verblijf van meer dan drie maanden vrij is en de bewijslast daartoe op de aanvrager rust. Volgens de verwerende partij impliceert deze vrije feitenvinding en –appreciatie dat de bevoegde administratieve overheid discretionair oordeelt of de verzoekende partij het bewijs van de voorwaarden levert.

De verwerende partij besluit dat in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald dat met de verklaringen op eer door derden geen rekening kan worden gehouden vermits deze niet op hun objectiviteit en waarachtigheid kunnen worden getoetst, terwijl de foto's niet digitaal gedateerd zijn en aldus evenmin op hun authenticiteit kunnen worden getoetst.

2.1.3 In een enig middel roept verzoeker een schending in van artikel 40bis, § 2 van de vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat de duurzaamheid en de stabiliteit van zijn relatie met mevrouw A. B. op afdoende wijze werden aangetoond. Volgens verzoeker volstaan de door hem aangebrachte documenten bovendien als bewijs van deze relatie.

Artikel 40bis, § 2, eerste en tweede lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§2 Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.

(...)

De koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°.

(...)”

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt dat de bepalingen van dit hoofdstuk, die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie, die hem begeleiden of zich bij hem voegen, van toepassing zijn op de familieleden van een Belg, die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, luidt als volgt:

“Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen:

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste een jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”

Het komt aan de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een Belgische partner wenst te beroepen toe om, met alle middelen van recht, het duurzame en stabiel karakter van de relatie, zoals gedefinieerd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 aan te tonen. De vrijheid inzake de bewijsregeling sluit evenwel niet uit dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de bewijswaarde van de voorgelegde overtuigingsstukken beoordeelt.

Bij de aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie legde verzoeker een kopie van zijn Tunesisch paspoort voor, een verklaring van wettelijke samenwoning d.d. 14 januari 2011, een kopie van zijn geboorteakte alsook een bewijs van ongehuwde staat. In het kader van deze aanvraag werd verzoeker verzocht binnen de drie maanden bewijzen over te leggen van een duurzame en stabiele relatie.

Verzoeker legde daarop onder meer verklaringen van vrienden en kennissen voor, evenals foto's en facturen.

De Raad wijst er in de eerste plaats op dat uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met de stukken die verzoeker heeft aangebracht en deze heeft betrokken in zijn beoordeling, doch dat hij van mening was dat deze verklaringen, foto's en facturen geen afdoende bewijs vormen om te kunnen besluiten tot het bestaan van een duurzame en stabiele relatie. In de bestreden beslissing worden deze documenten stuk voor stuk besproken en wordt vermeld waarom ze niet kunnen worden aanvaard als bewijs van een duurzame en stabiele relatie die reeds tenminste één jaar duurt.

In de mate waarin verzoeker voorhoudt dat de bestreden beslissing de voorgelegde verklaringen van vrienden en kennissen ten onrechte als niet bewijskrachtig beschouwt, merkt de Raad op dat het niet kennelijk onredelijk is dat de gemachtigde oordeelt dat deze verklaringen een gesolliciteerd karakter hebben en niet op hun waarachtigheid kunnen worden getoetst. Het is immers niet onwettig of kennelijk onredelijk geen bewijswaarde toe te kennen aan getuigenverklaringen die uitgaan van vrienden, kennissen en/of collega's. De Raad stelt tevens vast dat uit de neergelegde stukken geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker en zijn Belgische partner gedurende minstens een jaar voorafgaand aan de verblijfsaanvraag onafgebroken hebben samengewoond of elkaar sedert minstens een jaar kennen of dat er sprake is van een gemeenschappelijk kind, zodat moet worden besloten dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat er geen afdoende bewijzen van een duurzame en stabiele relatie werden geleverd.

De schending van artikel 40*bis* van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET